

ΑΠ' ΤΗ ΖΩΗ

ΤΟ ΦΑΝΤΑΡΙΣΤΙΚΟ

Άνγκια μάτια μπροστινά
κι φρύδια γαϊτανένια :
Μής τὸν καῦμο της ζευγιτιᾶς
διπλὴ δικιά σας θηνα.

Συλλέχτης Σ. Μ.

ΔΙΕΡΧΕΜΑΤΑΚΙΑ

Η ΧΡΑΝΤΖΑ

— Καράμπιλα! . . . Ήχ'ας τι είπι
τ' αφεντικό; . . . Νά ξιφουρτώγι: τ' ν' α-
φουράδα τοι νά δεῖς άλλον δ' λαδά
τακιά . . .

Ό παραγιδός πού έφερε ιὴ διαταγή
ξέπισε πέδον δι τὸν κόστα τὸν Καρά-
μπιλα' μά γιαντό πόλας έτρεξε νά τὴ
μεταδόσει ἔκεινος ἀντὶς τὸν κεχογῆ
πού προστάξει δι φεντική, δι κύρο Φωτῆ.
Κάποιες δι Καράμπιλας τὸν εἰχε δύριο
γιατὶ τὸν τοσκών νά βγάζει τρίχες δι-
τὴν οὐρά τῆς φοράδας, γιὰ μνεσηδές
και τώρας ηδεν διώρα νά τον τὰ πλη-
ρώσει. — Ε μ'λα! . . . Άπι τεχνά τα
χιέρ νά δεῖς άλλον δ' λαδά, είπι τ' αφεν-
τικό . . . έπανελαρεν δι παραχος μὲ χαρε-
κακία και γήγορος σάν δηριόγατος,
χάρην διπό μπροστά του.

Ο Καράμπιλας, διφήκειν άθελα νά πέσει
ἀπό τὴν άγκαλια τού τὸν τουσβάλι πού ξε-
φόριωντες τὸ σαράρ, τότες ξυγραμονομά;
δι τὴν άλλη δι βάρος τού άλλου ξε-
φόριωντον τουσβάλιον δι μναποδογύρων
ή φοράδα παραπήδησε, σασπομένη, έκα-
νε διν τρεις σούζες, έπεισε τὴ μεσιά
και, διπολυτρωμένη διλότελο, τώβαλε στὰ
τέσσερα.

— Οχα, στερβέ! φώναζεν δι φέντη;
ἀπό τὸ μπαλόνι τὸν σπινού του, θυμω-
μένος. Ο Καράμπιλας στεκόταν παρα-
ζαλομένος. Τὰ είδε διλα αύτά, τὰ ξκουσ
και διμος δὲ βρήκε τὴ δύναμη νά κει
τίποτα οὔτε λέξη πήρε μονάχα διπό κα-
ταγής τὸ καμποι και τὸν ιρουβά τον κι-
κρυγε, κάτα οκύβοντας και παραπατῶν-
τας σὰ μεθυσμένος. Σάν έφτασε σπιτά-
κι τού τὸ δούμη, και μπήκε στὴν αβλή,
άναστενέζεβαρά. Δίπλα στὸ φούρ-
νο, ο' ένα καρφ, κρεμόταν ένα πελόδιο
γκέμι τὸ ξεκρέμασε μὲ προσοχή, τὸ πη-
ρε στογήκι στὴν σκυλιά του και τὸ
φίλησε τρυφερά πολλές φορές τὸ φίλησε...
Σ. Γηρόεσης

Η ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ ΜΑΣ

Σ. Ε. Σ. Τενέδου. — Σᾶ, εύλαριστοῦμε
θερμά γιὰ τὸ πληρεζούσιο τῆς άντιφο-
σωπείσ ποὺ μᾶς στείλατε, καθώ; και γιὰ
τὸ τοσού εύγενικό γράμμα ποὺ τὸ συνό-
δευτούμε μὲ τὴ φοράδα μας. Ξέρετε τὶ
κάνει δι Φωτῆς. Εσύ νά θέλετε τὴ δου-
λειά σου.

— Στεργά μάπο μιά ζδομάδα ένα πρωΐ ή
«Χράντζα» βρέθηκε σκοτωμένη μέσα στὸ
σωύδιο ποὺ τὴν άφηναν τὴν ίνχτα γιὰ
βοσκή. Ήτανε χτυπημένη μὲ διο πιστο-
λιές διπάς στὸ καύκαλο... Κανένας δὲν
τούλημε νά τὸ σκεφθεῖ πὼς μπορούσε νά
την έχει σκοτωμένη δι Καράμπιλας. Υ-
στερά διπό τέσσα ποὺ τὴν άγαπούσεις...

Σ. Ε. Σ. Τενέδου. — Σᾶ, εύλαριστοῦμε
θερμά γιὰ τὸ πληρεζούσιο τῆς άντιφο-
σωπείσ ποὺ μᾶς στείλατε, καθώ; και γιὰ
τὸ τοσού εύγενικό γράμμα ποὺ τὸ συνό-
δευτούμε μὲ τὴ φοράδα μας. Ξέρετε τὶ
κάνει δι Φωτῆς. Εσύ νά θέλετε τὴ δου-
λειά σου;

— Έμμανούηλ Τένεδο. — Σύμφωνα μὲ
τὸ δευτέρο γράμμα μας σταματάμε τὴν
ανιπτόρηση διρού ή δουλά ποὺ κυνη-
γούντανε μαυτη έγανε και γλυτώστε.
Σᾶς στέλνουμε πιστὸ τὸ φρόγγοφο.

Δύο έφεδρος Σκούτρο. — Γράψτε

μας παρακαλούμε πιστὸ στοματικό,

γιατὶ δὲν καλοκαταλύματε. Τί είναι

δι προσχοτας; αύτός Τ. Ν. ποὺ κυνηγεῖ

τὸ Σύνδρομο και ένεργεις; Έναντι, και γιατ-

το τοσοι διοι θέλεν. Είναι ή πρωτη! Και

κείνος, άκοντας τὰ παινέματα και καμά

ρωνες κι δρωτας του για τὴ «Χράντζα»

διο και μεγάλων.

Κάποιος ήθελε του για τὸ στρατό.

Πόσες νύχτες έκλαψεν δι Καράμπιλας

πρώτη φύγει. Δέν τὸν θερέτης για τίποτε

διο για τὴ «Χράντζα» του

ένας βωμὸς μυστικὸς, στεφανωμένος

μὲ «στρύγους και ιοσκίασμούς»

και μὲ διλα τὰ φορμακερά λουλού-

δια τὸν κάθους πωχούντε τὰ φαντα-

στικά χρώματα και τὰ παράξενα

σχήματα. Και μυρίζει μεθυστικά και

δυνατά, φαντισμένος άπολοί αίμα παρ-

θέντων κιάπολο σπονδὲς γυναίκου έφω-

τικού ίδροτα. Κιδμως διοι αύτοι

οι μανιακοι ήδονιστάδες φειδοσέρ-

νουντας και χαμοσαλένουν κάτου

διπό τὸ ισχιο μάτις άνετωτης τρο-

μάρας, ποὺ βαραίνει μέσα στὴ σ-

ωπή και μέσα στὸν άγρεα. Είναι δι

τοιχιος τοῦ θανάτου. Είμαστε διοι

νηστοπατικοι τους, και κάθε στιγμή

μπορει νά φυσήσει πάνον απ' τὶς

μονιές μας τὴν παγωμένη του άνα-

σαμά. Και τότες διλα αύτά τὰ νέα

κορμά τῶν έρωτόπαθων άντρων

ποὺ διγομαχούντες κάτου άπολη τὴ φό-

διηγη, έπεισος της άποθημας, θά τεν-

τενθούντες έξιλασμένα και κίτρινα, μὲ

άλληματα δοχεύλια και πνιγμένα τὰ

μάτια, και δίχως καμιμάδην ποθημα-

πά.

(Έχει συνέχεια)

— Η «Καμπάνα» βγαίνει στὰ τυ-

πογραφεῖα τοῦ «Ελεύθ. Δόγου»

ΜΥΤΙΛΗΝΙΑ ΤΡΑΓΟΥΔΙΑ

ΑΛΦΩΝΗΡΗΣ

Στὴ λάρη του καράτου που οι λαχτάρες
Μεστο ζαδο μεριμνούντο με τὸ ιαπωνό
Στην ουγενίας και Νόρες ζεμαλιάρες
Με τους Σατύρους λάργο πανηγυρί.
Και στουσμένια βράδια που ταπέρια
Σταζούν μια γλύκα απλήκη και αιδέσια,
Το δροσερο μυρόπονο μπιστράλι
Δίνει φτερα στον Πάνα τη φλογέρα
Και στον αρι της σαν σε πηνοσάλη
Γέροντι ούηη η πλάση σκάρας πέρα από πέρα

Π. Βρατής

ΨΥΧΗ ΤΗΣ ΑΝΤΑΡΧΙΑΣ

Τὴν άνταρσία διγάλαμασα
και πάω πρὸς τὸ βινού
μὲ κόκκινη μπανιέρα
Κολώνα δράχαια στυλώνεται δ
νοῦς μου στὸν ονδράν
ποὺ φίνει η παλιά μέρα

Κι' έτσι πλαπά διγάλαμη μου
τὰ σύμπαντα χωρεῖ
Μ' αὖ στὸ λαμπό μου σφιγγεῖτε
σεῖς πέρνοι τὸ λωρί
στὸν τόπο μου διλός μένει.

Στοια Καρατσικάνη

ΤΟ ΚΟΜΙΣΙΟΛΟΤ' ΣΑΣ

— Τὰ γιασεμάκια πλημμύρισαν πάλι
τὴ Μυτιλήνη.

— Είναι τὸ πολι άγαπημένο της λου-
λούδια.

— Τὸ π.ο ντόπιο.

— Κάθε καλοκαίρι μοσκοβιόλα τὰ
κέντρα και τάξιδευντες

— Στὰ χέρια τῶν μικρῶν άνθοπονήτη-

τάν.

— Πενήντα λεφτά τὸ ματσάκι.

— Κι αποτελεί τοπόντος οικογένειας.

— Εγράψαντες τὸν Καρατσικάνη.

— Οι περιηγητές έρχονται στὸν πα-
νακόλα.

— Με τὴν ένταχη πονηρηά της ήλι-
κία; του;

— Πολιορκούντες κυρίως τοὺς καβαλ-
λέρους.

— Ο ποιητής τοῦ «Pedro Cazas».

— Ο βιτενούστας ζωγρός τοῦ.

— Ο νέος άνθρωπος.

— Και φίλος, φίλατος.

— Φωτῆς Κόνσογλου

— Βρίσκεται άναμεσού μας διπό προ-
χτές.

— Ερχεται διπό τὸ Αγορον «Ορος».

— Εμμεις διώμωση μήνες έχει.

— Μέ αποστολή.

— Μελέτησε, άντεγχαψε και ζωγρί-
ψησ.